

burde fremsætte, og jeg skal saaledes, navnlig da Tiden er saa langt fremrykket, standse hermed, haabende, at der maa blive taget Hensyn til denne min Bemærkning.

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, finder jeg det rigtigst at standse Forhandlingerne paa dette Punkt for idag.

Jeg skal meddele, at jeg fra Krigsministeren har modtaget til Dmdeling blandt Medlemmerne Exemplarer af et i det andet Thing forelagt Forslag til Lov angaaende Drettelsen af et Compagni ved Ingenieurbataillonens udover det ved Lov af 6te Juli 1867 om Hærens Ordning §. 5 fastsatte Antal. Dmdelingen har fundet Sted.

Fremdeles skal jeg meddele, at jeg fra Formanden i det andet Thing har modtaget „Forslag til Lov om Feltsillæg m. m. ved Hæren“, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget i Folkethinget, med Anmodning om at forelægge det her. Forelæggelsen stæer herved; Exemplarer af Lovforslaget skulle blive omdeelte.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Tirsdag, Kl. 1 1/2, og Dagsordenen vil da være:

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov indeholdende almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m.

Mødet hævet Kl. 4 1/4.

Fem og Tyvende Møde.

Tirsdagen den 25de Januar Kl. 1 1/2.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa d'Herrers Pladser omdeelt Endringsforslag til 3die Behandling af Forslag til Lov om Eigsyn, stillede af Udvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Livsforikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871.

Ordføreren: Naar jeg har begjært Ordet for at gøre et Par Bemærkninger, saa er det væsentlig foranlediget ved de Udtalelser, vi igaar hørte fra det ærede 6te kongevalgte Medlem (Andræ), idet han nemlig udtalte den Overbeviisning, at det var uforvarligt fra Statens Side at garantere for nogen anden Forsikringsanstalt end en saadan, som fornemmelig omfatter Embedsmænd eller dermed Eigestillede. Jeg hører derimod til dem, som talte den høitærede Finantsminister for den Udvidelse, som Lovforslaget gaar ud paa, idet det forekommer mig, at det fornemmelig vil være Skatteyderne og Landets Befolkning i det Hele, som forsaavidt nogenfinde det ulykkelige Tilfælde skulde fremstaae, at Anstalten skulde faae et Understud, — hvad man dog nok tør haabe ikke vil blive Tilfældet — ville komme til at yde det Tilskud, som mulig maatte behøves, og jeg mener da, at det er ligefrem Retfærdighed overfor Befolkningen, at den ogsaa kan blive deelagtig i de Goder, som kunne opnaaes gennem denne Anstalt. Vel yttrede det meget ærede Medlem, at det ikke var utænkeligt, at en eller anden Beregning kunde slaae feil i en eller anden Retning. Men naar man skulde gaae ud fra, at naar Noget ikke er utænkeligt, saa skal det indtræde, saa kunde man overhovedet ikke foretage noget Fremskridt i Livet; thi Ingen kan jo iforveien beregne Resultatet af en endnu ikke fremkommen Gjering. — Der blev af den meget ærede 1ste Landssthingsmand for 1ste Kred (Madvig) udtalt, at Udlaan til Communerne ikke kunde antages at være ganske paalidelige. Jeg har hvertimod den Overbeviisning, at det vilde være rigtigst at yde dem Laan, naar man er istand dertil, da der jo paa saa mange Steder